

Bij het herdenkingsraam 1940-1945

11 september 2015

Mag ik u
misschien iets vragen
deel met mij uw hartebleed
ach wilt u alstublieft
voor het straks verleden is
en dat glas daar in de kerk
niemand meer iets zegt
het staat vast in een
boekje keurig uitgeschreven
en dat raam natuurlijk spreekt
voor zich maar toch
wil ik beraden

Uw hartebleed ik wil het weten
die man daar in die ketenen
een spoor van graven laat hij na
aan zijn voeten branden steden
is die man wel echt bevrijd
ik zie het leed op zijn gezicht
hij kijkt niet naar de feniks
die hij met zijn voet vertrapt
als een spook een kracht
van de natuur
zo kijkt hij de wereld uit
langs rijen gillend prikkeldraad
en aasvogels die prooien op
de davidster

U vindt me toch niet onbeleefd
als ik dat raam die scherven
glas bijeengeplakt als
pijn gezet in gitzwart lood
even op de foto zet
en u vertelt daar dan
wat bij dat ik opschrijf zodat
een ieder het kan lezen

U zegt die kerken bovenaan
die zijn verwoest en
later weer herbouwd
als pijpen van een orgel
zuchten zij het lied van
hemels Bethlehem
dat lied zou vrolijk moeten
zijn als witte duif en regenboog
maar toch krijg ik die indruk niet
zouden het die kruizen zijn
het zijn er simpelweg te veel
ik kan het haast niet vatten
daarom vraag ik u beleefd
of u uw hartebleed met mij
wilt delen

Het viel me nog niet op
maar u lijkt wat op die man
u heeft dezelfde oogopslag
zeker nu ik vragen stel
vocht u bij de Grebbeberg
bent u met die aken heen
en weer vervoerd heeft
u net als op dat raam
parachutes neer zien dalen

Of was u meer een man van
avonturen Soerabaja
Indië de brug over de Kwai
het doet vast pijn om te
vertellen maar voor mij
zijn het verhalen daarom
zeg ik deel met mij uw
hartebleed laat me toch
die splinters zien waar
dit raam uit is gemaakt

Niet om u te kwellen maar
ik wil gewoon begrijpen
dit raam ademt een ongemak
hoe langer ik het zie

Martijn Adelmund
Stadsdichter van Wageningen